

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— frt
 Félévre 5.—
 Negyedévre 2.50
 Egy hóra 1.—
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiacz, a váma-
 háznál szemben.
Hirdetések:
 Egy sorban két
 soronként 5 krajár
 számítanak.

Badeni gróf küzdelmei.

Debreczen, augusztus 30.

Badeni gróf küzdelmeiről akar-
 nek szólni, de haj! Badeni gróf
 küzdelmei egyuttal Ausztriának s
 a mi ennél is rosszabb, Magyar-
 országnak is nagy baja. Ez a
 politikus nemcsak önmagát tette
 lehetlenné, mivel hogy hihetetlen
 módon feldulta Ausztria belső
 nyugalma, sőt kormányon való
 megmaradása most már a közjogi
 alapot is komolyan fenyegeti,
 majdnem lehetlenné téve a ki-
 egyezésnek és a kvótaegyezmény-
 nek kellő időben való létrejöttét. Sőt
 a provizóriumnak parlamentáris
 eszközökkel való keresztülvitele is
 kérdésessé lett immár. Pedig két-
 ségtelen, hogy Badeni grófot be-
 csületes és nemes szándék vezette
 eddigi működésében, melynek
 minden mozzanata harcot és vere-
 séget jelentett az ő számára.

Azon volt ő minden erejéből,
 hogy Ausztria viszálykodó népeit
 egymással kibékítse. Különös hév-
 vel törekedett pedig arra, hogy
 Csehország német és csehajku la-
 kosai közt a békés együttélés fel-
 tételeit megteremtse.

E törekvéseinek egyik sajná-
 latos eredménye lett az április 5-én
 kibocsátott hirhedt nyelvrendelet,
 melybe kapaszkodva az elveszett
 népszerűségük visszaszerzéseért

küzdő osztrák-német képviselők
 a bécsi Reichsrathban olyan ob-
 strukciót és olyan hallatlan bot-
 rányokat inszcenáltak, melyek
 lehetlenné tették minden normá-
 lis tárgyalást s Badeni grófot
 végre is arra kényszerítették, hogy
 a parlamenti ülészakot hirtelen s
 időelőtt berekeszsze.

S a német képviselők neki-
 tüzesedve az elért eredményen, a
 parlamenti szüneteket arra hasz-
 nálták fel, hogy a parlamentben
 összegyűlt gyűjtőanyagot bele-
 vessék a német néptömegbe. Ván-
 dorutra indulva fanatizáltak nem-
 csak a cseh németeket, hanem
 Ausztria összes németiségét.

A nemzetiségi tulzók kerültek
 a harc vonal élére, akiknek be-
 folyása alatt az osztrák németek
 a pangerman eszme és a nagy
 Németország mellett ismételve tűn-
 tetek. S amidőn az osztrák ható-
 ságok meg akarták gátolni ezeket
 a hazaáruláshoz közelgő tünteté-
 seket, Ausztria németjei átmentek
 bajor földre tüntetni. S történik
 mindez közvetlenül az osztrák
 császár trónraléptének ötvenedik
 évfordulója előtt.

Mindamellet Badeni mégis
 még egy kísérletet tett a béke
 helyreállítására, az ellentétek ki-
 egyenlítésére. Értekezletre hívta
 ugyanis meg a pártok vezérférfait,
 hogy a képviselők maguk állapit-

sák meg, hogy milyen legyen jö-
 vőre a rend Csehországban s az
 értekezlet elé terjesztett program-
 ban nagy engedményeket tett a
 németeknek. A németek azonban
 hivatkozással az égeri fogada-
 lomra, kereken visszautasították a
 közös tanácskozáson való részvé-
 telt, kijelentvén, hogy mindaddig,
 amíg vissza nem vonják az odío-
 zus nyelvrendeleteket, ők szóba
 sem állanak a Badenikormányval.

Mindezek a dolgok Ausztria
 belügyeit érintik ugyan kizárólag,
 csak hogy a sajnós véletlen épp
 úgy akarta, hogy az osztrák bo-
 nyodalmak akkor jutottak ily ve-
 szedelmes stádiumba, amikor a
 delegációk meg sincsenek még
 választva s amikor nemcsak a
 végleges kiegyezés és a kvóta-
 egyezmény nem tűzhető még napi-
 rendre, de a német képviselők
 körében dúló obstrukciós hangu-
 lat folytán — a provizóriumnak
 parlamenti uton való keresztülvi-
 tele sem tekinthető biztosítottnak.

Már pedig a magyar parla-
 mentben létrejött kompromisszum-
 nak az ellenzék részéről való be-
 tartása tisztán csak attól függ,
 vajjon Ausztriában is keresztül-
 vihető-e a kiegyezési provizórium
 törvényhozási uton és módon.

A magyar parlamentet e tekin-
 tetben egyébként az 1867. XII.
 t.-cikk rendelkezése is köti, mely

T Á R C Z A.

Egy halálhírre.

Irtá: Könyves Tóth Kálmán.

Fehér gyászlapról olvasám leverve:
 Jó Tábitának immár elköltözött.
 Ah! annyi szivre ült a bú keserve!
 Enyémre is a fenyvesek között!
 És mig itthon sötét ravatalára
 Koszorút font őszinte kegyelet,
 Távol vidéken sírtam, mint egy árva,
 S a könny a hála igaz gyöngye lett.

Hiszen ama kedves családi körben,
 — Hol egyről-egyig mindenki rokon —
 Anyai esókját én is örököltem.
 S ne vegye tőlem senkiséz zokon,
 Ha emléke szivemben lángszövének,
 Mely átragyog a síri éjjelen,
 Oda, hol a hazatért lelkek élnek,
 Oda, hol az Idő örök Jelen.

Lélekben látom itt, a Tátra alján,
 Ahogy vonul a gyászoló tömeg,
 Hő ima zeng az Ur szolgája ajkán:
 „Haló porát is Isten áldja meg!”
 A koporsó körül sok árva gyermek,
 Kiesinyje, nagyja fájoan zokog.
 Nemes fának sok szép virága termett,
 Ledőlt a törzs, aki áldást hozott!

Nem egyedül rájuk borult a gyásznap,
 Siránkozik velök sok száz szegény,
 Halvány orezáik forró könnyben áznak
 S gyémánt lesz ez a nyomorgók szemén,
 Koronádnak tündöklő drágaköve.
 Tűzsugara, bár távozol, gyulaszt,
 Példád, mit jóságod tündére szöve:
 Nyomort elűz, zord télre hoz tavaszt!

Veronika kendőjének regéje*)
 Életemben dicső valóra vált,
 Hogy késő nemzedéknek elbeszélje:
 A Krisztuskép élethíven talált.
 „Szegény ha sír: Urunk könyez az égben
 Segítsd azt hittel: Jézus örül;
 S a síron át nyílik számodra éden!”
 Ezt látom én ravatalod körül.

E képet látom én, a fenyves alatt
 Ulván lombtól beárnyékolat padon.
 Szivem sajogva bár e dalra fakad,
 Bús lelke odaszáll ma szabadon,
 Hol a jó anya kesergő családjá
 Mély bánatban önti könnyeit,
 De sírva is áldván az Urat áldja,
 Hogy adta őt kincsül nekünk s nekik!

Tátraháza, aug. 13.

*) A legenda szerint Veronika a keresztet vivő Megváltónak oda nyújtotta kendőjét, hogy letörölje könnyeit s e kendőre Jézus képe lenyomódott volna. Szépen jelképezi a hit s könyörület jutalmát.

Egy nő a nőknek.

— A nőemancipáció ellen. —

Marholm Laura megírta könyvét: „A nő pszichológiája”, czimen. Kiadta e nagy-
 szabásu tiszta, felvilágosodott szellemről
 tanuskodó művet, a mit ajánlatos lenne
 minden embernek elolvasni. Egy asszony,
 ki erősen kikel a különben „divat szerint”
 pártolt nőemancipáció ellen.

Kárhoztatandónak itéli szerző az előre
 haladottság emelkedő intézményét, de nem
 érvel tényekkel ellene. Mert az ugys vil-
 lágos, hogy csak az az elvont fogalmu,
 ferde nézetekkel és elvekkel megáldott,
 vagyis inkább megvert emberek tudják
 minden alá és fölé helyezni a nőeman-
 cipációt, korunk eme szomorú viv-
 mányát.

De menjünk sorba; vegyük tekin-
 tetbe a nőknek ne csak rendeltetését, de
 hivatását is, mert — mint a nevezett
 irónő mondja — a nő egyedüli hivatása
 a férfi nejevé, családanyává lenni.

Nos, hát tulajdonképpen csakis az
 lenne, ennek kellene, hogy legyen. Amde
 a viszonyok másként alakultak; a nőt
 oda helyezik a férfival egy nivóra, hogy
 kenyeret keressen, hogy véres verejtéket
 hullasson azért a nyomorult betevő fala-
 ért; hogy ott görnyedjen naphosszat az
 iroda zöld asztalánál; hogy ott hervadjon
 el a poros zárt levegőben, végezze a na-

határozottan stipulálja, hogy a kvóta és a kiegyezés dolgában Magyarország csak Ausztria alkotmányos képviselével tárgyalhat.

Ugy, hogy ebben a tekintetben még ő felségének az egyévi provizorium fölött való döntése is csak részben oldaná meg a veszedelmes konfliktust.

Ily perspektiva láttára érthető kíváncsisággal várjuk a Bécsből érkező híreket, hogy azokból megtudjuk az ischl-i audencia eredményeit.

Egyelőre csak az hallatszik, hogy Badeni végre is megtalálta a mentő eszközt, mely őt és népét ki fogja vezetni a bonyodalmak országából.

Vajjon ez a csodaszer abban keresendő-e, hogy Badeni gróf most már kötött kézzel lesz foglyává a klerikális és nemzetiségi jobboldalnak s kidobja miniszteriumából a német érzelmű liberális minisztereket, azt nem tudjuk, de sejtjük, hogy a központi parlament hatásköre nemsokára jelentékeny mértékben fog csorbulni. A bécsi Reischsrathban tovább is obstruálhatnak a német képviselők, de eredménytelenül, mert Ausztria politikáját a jövőben nem a Reichsrathban, hanem a tartomány-gyűlésekben fogják csinálni. Vajjon megfelel-e ez a parlamenti decentralizáció a mi érdekeinknek és a 67-iki kiegyezés szellemének? Ez az a nagy kérdés, amelyre csak a jövő adhat biztos feleletet.

S. S.

— **Szenteltett törvények.** A hivatalos lap tegnapi száma szerint, a király a győrsopron-ebenfurti vasut beruházási költségek engedélyezéséről szóló XXVI-ik, az árvavölgyi helyiérdekű vasut engedélyezése tárgyában hozott XXVII-ik, a máramaros-sziget-körösmező-határszéli államvasuti vonal építésénél fölmerült kiadási többletek fedezéséről szóló XXVIII-ik, a czukoradóról szóló 1896-ik évi XIX. törvényezikk hatályának meghosszabbítása tárgyában hozott XXIX-ik, a m. kir. államvasutak hálózatán eszközöndő beruházások költségeinek fedezéséről szóló XXX-ik, az 1887. évi XXV. törvényezikknek az 1897—98-iki szesztermelési időszakra való alkalmazása tárgyában hozott XXX-ik és végül a hazai pénzügyek által kibocsátott némely kötvények biztosításáról szóló XXXII. törvényezikket augusztus 28-án, Ischlben szentesítette. Ezzel az obstrukciós törvényjavaslatok végleges elintézését nyertek.

— **Tempora mutantur...** Barcie Erazmus horvát tartománygyűlési ott is szélső ellenzéki képviselő és fiumei patrieius — a mint már olvastuk — mérges kis nyíllevelet intézett Maylender podesztához. A levél célja az, hogy Fiume küldje el képviselőit a horvát tartománygyűlésre, úgy mint Walluschnig ajánlotta és ezzel — nygmond — egy esapással megszűnik mindaz, a miért Magyarország 30 éven át fáradozott, vagyis Fiume hihull a kezéből. Közben pedig mérges szemrehányásokkal illeti Maylender, a miért az ő (a Barcie) szülővárosának ősi kiváltságos helyzetét, autonómiáját eljásza, a várost és reprezentációját a magyar miniszterek előszobáiba hurezolva megalázta és megengedi (már mint Maylender), hogy a magyarországyűlés Fiuméra érvényes törvények hozásába is belé merészkedik avatkozni. Barcie ur eme okvetetlenkedő kirohanásához a fiumei „Magyar Tengerpart” a következő találó megjegyzéseket fűzi:

„Nem a tendenzia, nem az ok az, a mi itt érdeklődésünket felkelti, hanem

a viszonyok furesasága, a mai helyzet abbéli komikuma, hogy Barcie a fiumei autonómiának lándzsás, sisakos lovagjává esapott fel.

Ugy látszik megfélekedett arról a régi Barcie Erazmusról, aki 1860-ban egy „La Voce di un Patriote” című munkában kigyót-békát kiált még a fiumei municipális autonómiára is. Azt mondja az a régi őszinte Barcie, hogy a fiumeiek államosdi-t játszanak s nem fogják fel helyzetük nevetséges voltát. Most meg egyszerre Maylender nem érdemes a polgármesteri állásra, mert nem képes, „legdrágább kincsünket,” a fiumei autonómiát megvédeni. Tisztelt Barcie ur! Melyik Barcie Erazmusnak van igaza?

A debreczeni dalegylet hangverseny körútja.

Debreczen, augusztus 31.

X.

Mint pusztában bujdosó zarándok, úgy vágytunk már Kecskemétre, nem azért mintha ott reményeltük volna a legjobbat, hanem azért, mert ez utunknak végezeljút jelentette.

Szó a mi szó, bizony ki voltunk már fáradva meglehetősen s pihenést csak Kecskemét után élvezhettünk.

Hát hiszen sokan vannak, a kik a dalárda kirándulásait csak olyan *magánmulatságnak* tartják s annak semmi különös jelentőséget nem tulajdonítanak, sokkal fontosabbnak tartván egy eldobott rozsdás vasdarabot, a melyre nagy tudományal kisüthetik, hogy az még Noé apánk ajtókilincse volt. Vannak ilyen gondolkozásu emberek is, csak az a szerencse, hogy manapság ez a faj már kivészó félben van, a nagy rész tisztán lát. Látja a hatást, mit a magyar dal az idegen földön is elérni képes, látja a hatás eredményét: az ellenséges felek ki-

ponta reá bizott teendőket s hogy ezen gépies munkában ott veszítse el nőiességét; hogy ott hagyja lekopni jelleméről, természetéről a gyöngéd nőiességet, s legyen belőle egy szárazlelkű közömbös lény.

Szégnyen, korunknak szégyene, nem, több! gyalázatja az, hogy a férfiak, a lovagias önértékéről oly híres magyar férfiak pártolólágg emelnek szót a sajnálatra méltó nőemanezipáció mellett, nem gondolva a jövő nemzedékre, mikor az átkos intézmény elharapódzása folytán fiaik, unokáik hideg tűzhely mellett szomorú családi drámákban fognak szerepelni, mert a nő nem lesz még annyira sem családanya, mint napjainkban, — mikor már most is sajnosan kell látnunk azt az örvényt, mely oly szörnyű módon tátong előttünk.

A nő maradna mindig nőnek, én hiszem, hogy akkor meg lenne mentve, de a mai ferde nézetek immár tönkre tették a nőnem egész jövőjét. És ezen elvek és nézetek ellen harczolni ma már nevetséges erőlködés, — mire nem ad senki semmit.

A nő rá van utalva a kenyérekere-
setre? . . . Miért? . . .

Marholm asszonynak könnyű pálcázat törni a szegények fölött, ki küzd, fáradság. Könnyű kimondania, hogy a nőnek csupán a boldogítás a hivatása, hogy ő feleség akar lenni, mert ez a boldogsága, ez a hivatása, ez a rendeltetése, ez minden eszménye.

Marholm asszony! én tisztelem felvetett elveit; szerényen meghajlok Ön

előtt és hálásan tekintek arra a kiváló asszonynak, ki büszkén hangoztatja ezt az igazságot, de mondom, hogy önnök könnyű ezt mondania, önnök, kinek az élet nehéz gondjaival nem kell küzdenie; önnök, kinek férje van... kinek már egy könyv kiadása biztosíthatja anyagi existenciáját.

De képzelje magát egy szegény nőnek a helyzetébe. Egy árva nőnek, kinek nincs gondozója, ki nem várhat tisztesség útján senkitől egy darabka száraz kenyéret, ki nem állhat meg egy talpalattnyi földön a nélkül, hogy el ne kelljen buknia... Nos és egy ilyen földhöz ragadt árvának nincs egyebe, mint az a három-négy polgári iskolája, mit talán divatos nevelésből elvégzett — Mit tegyen egy ilyen leány? Keres magának alkalmazást. Szerényet, igényei nincsenek, csakhogy megtudjon élni, csakhogy fenn tudja magát tartani. Kap-e kenyéret? És ha nem, mi lesz vele? Hiába nyújtja kezét a kenyér után; a természet megkivánja a magáét s neki nincs mit — ennie. Nem nyílik tér, hogy tehetségét érvényesítse és — ő elbukik csak azért, mert nő és nem akar éhen veszni, s a tisztesség útja be van zárva előtte...

De tegyük fel, hogy kap... Örömmel veszi kezébe a tollat; ott ül, másol az íróasztalnál; végzi a férfinak is lélekölő nehéz munkát, mignem a toll kiesik vékony ujjai közül; de meg van a napi kenyér!... Egy sovány falat... napi eledel!... És titkon, mikor senki sem látja, megszállja szívét a keserűség és elgondolkozik: hogy hiszen ez másképp is lehetne... Ha ő asszony lenne!... Ha

ő felesége lenne egy embernek kit szeretne... Oh, ő rabja, szolgája lenne annak...

De hol van ilyen ember?!

Ez az ábránd az ilyen sorsra jutott leányokat csak eleinte szállja meg: később rá sem gondol; beletörődik sorsába és él úgy, ahogy lehet.

Ki mondja még, hogy nem áldás e hát korunkban a nőemanezipáció? . . . Keserűséggel a szívemben mondom ezt, mert az én lelkemnek az ideálja az eszményi nő éppugy, mint Marholm Laurának. Az én vágyam az volna, vajha ne lennének a nők kenyérkereseti pályára utalva. Vajha minden nő elérné nemének hivatását. Istentől való rendeltetését, ki a paradicsom kapujánál fájdalmat rótt ugyan a nőre, — de a véres verejékekkel való kenyérkeresetre a férfit utalta.

Am a tizenkilencedik század végén egyet fordul a világ; a természet megtagadja önmagát. A nők elfeledik mire vannak teremtvé. Az iskolát úgy a hogy bevégzik; — akkor már nagy leányok lesznek. — Az iskolabeli udvarlókat felváltják az érdemesebb gavallérok... Aztán minő viszony fejlődik ki ezek közt!... A leány erkölcsére vajmi keveset ad; — a mai modern nőnek minden szabad, — mert ki nem a nagy többség frivol szellemében él, azt kinevetik. Ha végre aztán akad valaki ki elveszi nőül, bizony többnyire megbánja. Milyen asszony, de még milyen feleség lesz az ilyen nőből!... Ennek ugyan nem hivatása a férjét boldogítani, ez azon örül, mennél többet lehet házon

békülését s így még a korlátoltabb elme is kénytelen rájönni arra, hogy ez a dalárda nem *magán mulatságból*, hanem tisztán hazafias lelkesedéstől vezetettve utazik.

Hiszen kérem mi van abban mulatság: 12 nap alatt megtenni egy olyan turt mint Debreczen—Ujvidék Belgrád—Orsova, Herkules fürdő—Temesvár, Nagy Kikinda—Kecskemét. S ezen utban adni 7 hangversenyt s mindenütt megduplázni a kitűzött műsort. Utazni naponként a perzselő melegben. Öltözni kétszer, éjszakázni mindannyiszor s nem pihenni soha. Ugyan tessék elképzelni: micsoda mulatsága lehet ez a dalárdistának, kivált ha hozzá tesszük, hogy azon időt, melyet pihenésre fordíthatna, a város vagy vidék megszemlélésére kell, hogy fordítson. mert hiszen látnia csak még is kell valamit.

Most hát már végén vagyunk ennek a *magán mulatságnak*. *Kecskemétre* aug. 27-én érkezünk, hol a városi dalárda fogadott bennünket. Az elnöki üdvözlő beszédre Márk Endre válaszulán meghallgattuk a kecskeméti dalárda üdvözlő dalát s azután szállásainkra tértünk.

Este 8 órakor ismerkedési estély volt a kaszinó nyári helyiségében, miután a várost tekintettük meg.

A kik olyan fogalmakkal mentek *Kecskemétre* mint én, mondhatom alaposan csalódtak.

Kecskemét egy hatalmas erejében levő szép város, kövezett, még pedig nem lelket rázó makadámmal, hanem apró kockájú keramit téglákkal villanynyal világított város.

Uj városháza olyan van a milyen nekünk soh'se lesz. Színháza berendezésre, eleganciára százszorosan előtte áll a miénknek; az ülő székek még a karzaton is hajlitott fa, bársony üléssel, mely magától felhajlik. Ezt tessék megnézni annak, aki nem tud megállapodni arra nézve, hogy hát a mi színházunkban milyen legyen.

Szóval *Kecskemét* egy törekvő, nagyra hivatott város, melynek intelligens közönsége tud lelkesülni minden szépért,

jóért. Lelkesül és áldoz minden hazafias czélért.

Szóval *Kecskemét* város lakossága abból az igazi nemes magyar fajból való, a mely a nemzet fejlődését előmozdítani mindenek felett való czélnek tartja.

Hogy milyen 13 próbás jó hazafiak ők legszebb bizonyága az a két befalazott tábla ott a róm. kath. templom külső falában, a bejáró két oldalán, melynek egyikén a következő felírás van:

„Ezt az emléktáblát az 1848/9-iki magyar szabadságharcz dicsőséges csatáiban elesett kecskeméti harcsook emlékére hazafias szívvvel és kegyelettel emelte *Kecskemét* város lakossága 1892-ik évben.

Csatájok a védelmezett Népjog csatája volt.“

A másik táblán következő felírás van: „Dísz emléke a 38 sz. b. Mollináry házi ezred ama vitézeinek, kik az 1878-iki hadjáratban, Bosznia elfoglalása alkalmával a császár és királyért a hazáért és az ezred becsületéért hősi halállal multak ki.“

— Következnek az elesettek névszerint. —

„Az elesettek száma összesen 3 tiszt és 46 katoná.

Örökké büszkék leszünk reájuk. Emeltette az ezred tisztikara 1890-ben.“

Sokat lehetne még *Kecskemétről*, ennek fejlett culturájáról írunk, de azt lapunk szűk tere nem engedi.

Szombaton aug. 28-án délelőtt *Kecskemét* város hallhatatlan szülöttjének Katona Józsefnek a szobrát koszorúztuk meg nagy közönség jelenlétében s elénekeltük a szózatot.

Délben a tiszteletünkre rendezett diszebédén vettünk részt s elmondhatjuk, hogy egész körutunkban ez volt az első igazán magyaros ebéd. A vendéglő tulajdonost, Beretvás urat meg bizvást elkerhetnénk tőlük kölesön, hogy kiszolgálás és izletesség dolgában egy kis utmutatást adjon a mi vendéglőseinknek.

Szombaton délután 4 órakor külön vonaton mentünk ki a város tulajdonát

képező „mükertbe“. Erről a kertről is sokat lehetne beszélni, de ezt is máskorra hagyom. Röviden csak azt említem fel, hogy e kert egy igen szépen rendezett, nagy gondal ápolat olyan kert, a mely nem a mi szenvedélyesen szeretett ákáczfáinkkal, hanem gyümölcsfákkal — és milyen gyümölcs! — van beültetve, közepén egy nagy nyári mulatóval, a hol a hangversenyt is tartottuk.

Hogy milyen látogatott volt a hangverseny elég felhoznom, hogy az összes ülő padokat nők foglalták el, a férfiaknak már ott nem jutott hely.

A hangversenynek kiemelkedő mozzanata volt midőn a polgármesterné Kada Elekné urnő egy remek babékoszorut adott át, a nőegylet pedig Márk Endre elnöknek egy szép csokrot adott, azonkívül minden működő tagnak kis mellcsokrocskát tűzött fel.

Hangverseny után táncz következett, mely épen reggelig tartott, akkor azután sietve csomagoltunk, mert a reggeli 7 órai vonattal indultunk hazafelé.

Tanügy.

* *A nőpariskola köréből*. A nőpariskolában a beiratások szeptember hó 1-2 és 3-ik napján tartatnak, d. e. 9-12-ig, d. u. 3-6 óráig, Batthányi u. 2553-ik szám alatt. *Kubek* Erzsébet igazgató.

* *A tanító testület új tisztikara*. A debreczeni ref. tantestület elnökségre jelölte *Sáfar* László eddigi elnököt tulyomó többséggel, továbbá *Dávid* Sándort és *Káposztás* Imrét. Alelnökül *Horvay* Lajost, főjegyzőül *Szentjób*y Kálmánt, aljegyzőül *Szöke* Jánost, — pénztárnokul *Nagy* Károlyt, könyvtárnokul *Vásárhelyi* Józsefet választották meg. Az elnököt a presbiterium választja meg.

Eladó lányok statisztikája.

— Nem hivatalos. —

Egy szemfüles fiatal ember, aki mielőtt megnősülne, körültekintett a leányok között és a következő érdekes statisztikát állította egybe:

kivül, s ha haza kerül az otthonába, akkor is csak férjét és családját keseríti.

És ilyen családi élet láttára csoda-e, ha el megy a kedve a férfinak a nősüléstől? És csoda-e, ha elítéli az egész nő nemet? és végre megróható-e, ha ily körülmények közt a nő oda fordul, hol jövőjét biztosítottak véli: keres magának állást, hol fenntarthatassa magát? Ha kezebe veszi a fegyvert, harczol a kenyérért, küzd a létért?

Pedig hány jó, nemes nő vész el a kenyérkereseti pályán, kiből derék, gondos asszony válhatott volna?!...

Most csak ott üt tanyát az elégedetlenség, az egymás iránti folytonos ellenlenszen, hol két különböző természet kerül össze. Am az sem helyes felfogás, e miatt kerülni a házasságot. Egy ház elpusztulásért többet nem építeni...

Csak hogy most már teljesen hiányzik többnyire a férfiaknál a nők iránti tisztelet, mely utóvégre mégis csak alapja a házasságnak. Most a férfi a nőben nem a jó, a kedves asszonyt látja és szereti, hanem a törvény által neki adott eselédet, a ki köteles az ő mindennapi kényelméről gondoskodni, azért, mert ő, a férj, kenyeret, otthont ad neki s e mellett gyakran még megvonja tőle tiszteletét, a gyöngéd udvariasságot, mi ha nincs meg a házasságban, elveszti a nő idealizmusát és elveszti a család boldogságát, de elveszti a férj nejét, életének nemtőjét.

„Az asszony mindig asszony.“ Az asszony hiuságának mindig hizeleg, ha a férj megadja neki a tartozó tiszteletet és lehetetlen, ha egy oly pár kerül is össze,

kik között félreértés is fordul elő, hogy a nő udvarias férfi előtt, habár az férje legyen is, meg ne hajoljon. Viszont az asszony gondolja meg, hogy „Egy nő a férfinak angyala és ördöge egyaránt lehet.“ Sok asszony az utóbbi tud lenni csak. Nem gondoskodik a ház rendjéről; a szükségét nem akarja ismerni, a férjnek folyton időszerűtlen panaszokkal áll elő s nem veszi tekintetbe, hogy a férfi küzd és fárad az ő jólétéért s ha valami hiányzik, az nem mindig rajta mulik. Ilyenkor aztán a férfi megtagadja a gyöngédséget a nővel szemben, ami gyakran a végsőkig ragadja a házasságleket.

Igaz, hogy a férfi az élet fáradalmait közt nem találkozik mindig finomsággal, de hozzon áldozatot és hagyja künn rossz kedvét, bosszúságát az otthona küszöbénél. Akkor lesz boldog a családi élet. Akkor jön meg a kedve a férfiaknak a nősüléshez, akkor nem fognak majd a nők rászorolni az emancipációra, akkor nem fognak büszkén hivatkozni tudományosságukra, hanem szerény okossággal azt fogják mondani: Van szívem s ebben annyi szeretet, hogy képes leszek egy családot boldogítani.

Igen *Marholm* asszony! Mig ez így nem lesz, addig a nő rá van utalva, hogy igénybe vegye a nőemancipáció előnyeit. Addig kell, hogy hivataloskodjanak, addig kell, hogy végezzék az urak teendőit, mig a nők férfiak be nem látják, hogy a nő hivatása az, hogy legyen a ház angyala, a család boldogítója.

Hogy nők néhol tollal, szóval harcsoznak a nőemancipáció mellett, az

még érthető valahogy, de hogy a férfi is, kinek a nőt védeni, oltalmazni a természetből rendelt kötelessége, oda utalja az önállóságra, az már határozottan az erkölcsi enerválódás jele.

Marholm Laura is a legmélyebb erkölcsi sülyedésnek nevezi ezt, mert bizonynyal egy nő se teszi meg ezt szívesen egyik sem tagadná a természet törvényét, ha a körülmények nem követelnék. Am félő, utóbb oda fejlődik a dolog, hogy az a nő is, kit nem a kényszerű helyzet visz rá, erre az utra fog lépni s akkor megkezdődik a közönséges harc a nők között is, mely ugy, mint a férfipályán, protekcióval viszi fel és viszi — lejjebb.

Vajha ez ne következne be. — Kivánatos lenne, ha ugy a férfiak, mint a nők, más eszmét vetnének föl és más szellemet vinnének be az egész társadalom iskolájába, a nevelő intézetekbe, főképp pedig a tanítóképzőkbe, hogy innen kikerülve, a növendékeknek jó példát adjanak. Mert a nőt a serdülő korban bevett szokás vezeti az élet utain s jaj annak, ki ezéjét tévesztve letér a helyes utról.

Végül még egy szót. Az emancipáció bajnokait nem dicsérem, de nem is kárhoztatom *Merholm* Laurával. Boldoguljanak azok, kiket a szükség oda utal, de őrizkedjék mindenki a tulságtól. Nem kellene elfeledni, hogy a nő legyen nő és maradjon mindig csak nőnek, akár otthon, akár irodában, vagy bárhol, mert a nő akkor veszti el nimbuszát a férfi előtt, mikor oda akar emelkedni minden tekintetben, a hol a teremtes ura van.

Ki gondolná, hogy városunkban 215 olyan leány van, akiknek piezi ujjai már legalább a 15-ik tavasz illatos ibolyáit emelték orroskáikhoz, de még a 30-ik augusztusi éj csillaghullásából nem figyelhettek meg vajjon az övéik ott ragyognak-e még mindig a többi között? Minden oldalról megfigyelve ezen 215 leányt, a következő eredményt látjuk:

143 barna és 72 szőke; 150 óvál arcú, 65 pedig inkább a gömbölyded arcok közé tartozik; 20 kék szemű, 43 fekete, 95 gesztenyebarna, 28 tengerzöld és 20-nak bizonytalan színű szeme van. Frou-frou visel 177, két oldalra simítja a haját 37, meg nem állapítható frizurát visel 1 leány. Uniformis tisztelő van 122, mindenféle egyenruhánál többre becsüli a csinos férfit 93. A 93 leány közül 12 imádja az orvosokat, 21 az ügyvédeket, 15 a gyógyszerészeket 18 a tanárokat és tanítókat, 5 a mérnököket és különféle hivatalnokokat — a polgármestertől az utolsó 80 kros dijnokig — 7 különféle rendű és rangú földbirtokosokat és végül 5 a papokat.

A házi teendőt szereti végezni 1 leány, kézi munkát 54, egyiket sem 160. — Szépitőszereket használ 193 (? ? ?) — Szerelmes leveleket írt és ír 138. — Regényt olvasni szeret 120. — Apácának 215; apáca lesz... Elájulni szeret 41. — Sovány férfit szeret 60, kövéret 62, a többi közepes minőségűt.

Adósságot csinál 215, rendszeren fizet 69, adósságainak kamatait fizeti 125, nem fizeti soha 23. 1 pedig a jövőbeli férjével akarja adósságait kifizettetni. Tyukszeme van 189-nak. — Sétálni szeret 212. Udvaroltatni szeret 202, udvarolni 13.

Hozománya van 10 ezer forinton felül 5-nek, 6 ezer forinton felül 10-nek, 1000 forinton felül 85-nek, egyéb hozományon kívül készpénz hozománya nincs 115-nek.

Hogy ki melyik kategóriába osztatik be, — fölösleges név szerint megnevezni, legjobban tudja kiki magáról.

Steinfeld Mihály.

A szép pusztá-macsi gazdaság sirlomvölgygyé változott. Kisirt szemekkel jár-kél most abban a kis földi paradicsomban, melyet a Steinfeld Mihály szakértelme, munkája, finom izlése varázsolt azzá — mindenki. Az utolsó béres apró gyermeke csak úgy mint azok, akik legközelebb állanak a drága halott kihült nemes szívéhez. Mély gyászba öltözött rokonok és jó barátok, fekete szegélyű levelek, szürke betűs táviratok, illatos virág koszorúk néhez selyem szalaggal érkeznek a szél rózsza minden irányából. Mind mind azt fejezi ki a mélységes fájdalomában roskadozó ifju özvegy előtt: hogy mások is, százak és ezrek együtt érzik vele a váratlanul lesújtó nagy veszteséget; mind mind a vigasztalás balsamesepjeit, az enyhülés eziprus ágát nyújtja feléje. Mégis, mégis olyan nehéz beletörödni ebbe a rettenetes megváltozhatatlan sorsba, mely a tegnap reggel beállott katasztrófával következett be; olyan kínos kiüriteni a keserűség csordultig megtelt poharát és végkép megválni a szeretett, az imádott férjtől, a ki mögött már holnap bezárul a sírbolt rettegett ajtaja. Pedig felette az áldó emlékezet és béke angyala virraszt!

*

A halottat már tegnap este nehéz érzékporsóba tették a Gebauer temetkezési vállalat emberei és ezinnel légmentesen lezárták a koporsó kristály üveg fedelét. A ravatalt a kastély kisebbik szalonjában állították fel. A terem egészen fekete posztóval van bevonva s a lépcsőzetes ravatalt délszaki növények veszik körül, melyekben olyan nagy gyönyörűségét találta a megboldogult. A ravatal lábainál az özvegy, az árvák és a legközelebbi rokonoknak pompás koszorui hevernek.

A bejáratnál testőrök állanak. Holnap ezt az üveg fedelű érzékporsót egy másik sarkophag alakú koporsóba helyezik, melyet vasból vert antik díszítések borítanak.

A temetési szertartás a télikert előtt megy végbe. Itt állítanak fel egy másik magas ravatalt. Köréje rakják a koszorúkat. E fölött fog imádni mondani Kiss Áron a 83 éves agg püspök, akit erre a gyászoló család kért fel. Éneklésre Széll István kántor vezetése mellett 30 képezdészt visznek ki; ezenkívül részt vesz a temetésnél a városi dalegylet is.

A kastélytól kézen viszik a koporsót a 120 lépésnyire lévő új családi sorboltig, amelyet Végh Gyula tb. főkapitány, dr. Sárvári Gyula t. főorvos és Schestauber városi mérnök ma vizsgáltak felül, megadván az engedélyt arra, hogy temetkezessék bele a család. A koszorúkat két kocsi viszi a sírbolthoz.

E helyen Szele György bakonszegi lelkész, egyházmegyei főjegyző, az elhunyt kedves barátja fog bucsu beszédet mondani.

A gyászoló közönség részint kocsikon részint külön vonaton megy ki a macsi pusztára. A külön vonatot a család rendelte meg. Indulás ideje d. e. 9 óra Visszafelé 12 órákor indul.

A városi tanács tegnapi ülésén, midőn az özvegytől a halált tudató szomorú távirat megérkezett, *Simonffy* Imre kir. tanácsos polgármester kegyeletes szavakkal emlékezett meg az elhunyt kiváló érdemeiről, amelyeket a közügyek, különösen pedig közgazdasági boldogulásunk terén szerzett. A tanács elhatározta, hogy az özvegyhez részvét iratot intéz. A városházára pedig nyomban felvonták a gyászlobogót. A tanács teljes számmal vesz részt a temetésen.

A debreczeni gazdasági egyesület hasonlóképen részvétiratban kondoleál; a koporsóra koszorút tesz ezzel a felirással:

„Szeretett bizottsági elnökének — a debreczeni gazdasági egyület.”

Váczy János elnök pedig felhívta az egyesület tagjait, hogy minél tömegesebben kísérjék ki utolsó útján az áldozatkész tagtársat.

Már eddig is sok koszorút küldött a szeretet és kegyelet a derék férfi ravatalára s még folyton érkeznek a koszorúk. Eddig a következők rendelték koszorút:

Imádott Miskámuak — Louise. Drága apánknak — Pista, Pali. Isten veled — Ernő, Etelka. Felejthetetlen sógorunknak — Emma és Felix. A jó sógornak — Róbert és Kamilla. Csendes álmot — Emil és Malvin. Szeretett Miskánknak — Ida és Gyula. Szeretett nagybátyjának — Rudi. Szeretett bátyjának — Géza. Szeretett uroknak — a macsi eseléség. Alapítójának és felügyelő bizottsági elnökének — a közgazdasági bank. Kedves Miskánknak — Kövi néni és Lajos. Mély részvéttel — Márton Imre és neje. Szeretett rokonunknak — a Müller család. Szeretett rokonunknak — Holicsér Lipót és családja. Szeretett jó urunknak — Flóra és Márta. Őcsém jó urának — özv. Tóth Károlyné. Miska bácsinak — Viktor. Kedves

Miska barátunknak — tanuló társai. Koszorúkat adtak még: Szabó Ferencz, Tóth István építész, a közgazdasági bank hivatalnokai stb.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat a hétköznapiokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

— Az új zsidó templom felavatása. A debreczeni izr. hitközség előljárósága most küldi szét a meghívókat a szeptember hó 8-án végbemenő templom felavató ünnepélyre. A jó rendfentartása és a tolongás megakadályozása czéljából az előljáróság megbízott vendégek és testületek képviselői részére helyet tart fenn és minden vendégnek az ülőhely számát feltüntető belépő jegyet állít ki. Természetes, hogy ezek csak korlátozott számban boesáthatók ki. A templom felavatás sorrendje a következő: Bevonulás, a XXIV. zsoltár éneklése közben. „Ma Tovu“ éneklés a templomi énekkar. A zárókőbe elhelyezett emlék-okirat felolvasása. „Hymnus“ éneklés a templomi és tanuló ifjusági énekkar. Körmenet a Thórákkal és azok elhelyezése a frigládába. Az „örök mécs“ meggyújtása. Fölszentelési ének, a XXX. zsoltár éneklés a templomi énekkar. „Fölvató hitszónoklat“, tartja Krausz Vilmos főrabbi ur. Ima a királyért héber és magyar nyelven a nyitott szentély előtt. — „Szózat“ éneklés a templomi és ifjusági énekkar.

— A tanács a Hortobágyon. A városi tanács több tagja holnap, Steinfeld Mihály temetése után kocsikon a Hortobágyra utazik, hogy az évente szokásos hivatalos szemlét megtartsa. Az utazás rendje a következő: Utközben a városi tulajdoni tevő Látókép és Kadarecs csárdák megszemlélése. A Hortobágyon a városi ménés, törzsgulya, szénakészlet megtekintése. Estve vacsora és meghalás a Hortobágyon. Másnap reggeli a Hortobágyon 7 órákor. Indulás a belső Ohatra 8 órákor. Utközben a gulyák, ménések megtekintése. Érkezés a belső Ohatra délelőtt 11 órákor. Szemle és ebéd a belső Ohaton, délután 5 órákor indulás Ohat Telekházára. Vacsora és meghalás ugyanott. Harmadik nap: Reggeli, a telep megtekintése és kirándulás a Tiszához. Ebéd. Ebédután fél 3 órákor vasuton hazajövetel.

— Személyi hírek. Margittay Sándor III. kerületi, K. Tóth Mihály dr. I. kerületi rendőrkapitányok és Boldizsár Kálmán dr. tb. rendőrkapitány, az iparügyosztály vezetője, szabadságidejük letelvé, hivatalukat újra elfoglalták.

— Tehervonatok összeütközése. Amikor a tegnap délelőtt Debreczenből elindult 1761. sz. tehervonat a nagy-károlyi

pályaudvarba berobogott, az ugyanakkor azon a vonalon tolt 1762. sz. tehervonatba ütközött oly erővel, hogy több kocsi összetört és két fékező, Tenyei és Hügyák súlyosabb sérülést szenvedett, mely, azonban nem életveszélyesek. A debreczeniek állomásfőnök Boczán Elemér az eset hallatára maga indult el a segélyvonattal és munkásokkal Nagy-Károlyba, honnan a vonal szabaddá tétele után rögtön vissza is tért. A vizsgálat kifogja deríteni, hogy a súlyos mulasztás kit terhel.

— **A ref. kántor választáshoz.** Mitrovics Gyula urtól, mint a kántor választás ügyében kiküldött bíráló bizottság elnökétől egy tegnapi téves információ alapján utjandóságunkra a következő helyreigazítást kaptuk:

E becses lapok tegnapi számában az a hír volt közölve, hogy az ev. ref. egyházban megüresedett kántor-organista állás betöltése céljából hirdett pályázati verseny eredményének megbirálása végett kiküldött szakértő bizottság felfogja kérni Szotyori Nagy Károly urat a „verseny éneklésére.” — Teljes tisztelettel kijelentem, hogy ez a valóságnak meg nem felel. A bizottság semmire se kérte és semmire sem fogja felkérni Sz. Nagy Károly urat; mert hiszen azzal túl is lépné megtisztelő megbízását és véteho pártatlan álláspontja ellen, ha ilyen módon kínálgatná oda akárkinek is a nagyfontosságú állást. Ha egyszer pályázat van hirdelve, talán a nagyközönség is helyeselni fogja a bírálati jelentéssel megtisztelt bizottság azon gondolkozás módját, hogy az senki után nem járhat, a debreczeni egyház méltóságának csorbítása nélkül. Mitrovics Gyula bizottsági elnök.

— **Közigazgatási bizottsági ülések.** Debreczen város közigazgatási bizottsága szeptember havi ülését ezuttal kivételesen nem 5-dikén, hanem 6-dikán, d. u. 3 órakor tartja. Hajdumegye közigazgatási bizottsága pedig szept. 13-án ül össze. Mindkét ülésen gróf Degenfeld József főispán elnököl.

— **Jókai a Petőfi emlékéért.** Dicső multunk egyik legendaszerű hőse Petőfi iránt csak nemrég róttá le a magyar nemzet kegyeletét. A fehéregyházi csatatéren szép emlékoszlop hirdet majdan a későbbi nemzedékeknek a nao költő ér szabadsághős dicső emlékezetét. Sajnos, hogy a szobor-bizottság föladata nincs bevégezve. A csatatéren elhelyezett emlékoszlop nincs bekerítve; körül kellene vonni erős vasráccsal s egy kis órházat építeni melléje, hogy avatatlan kezek meg ne ségtelenítsék a drága emléket. Maga lelkes szobrász, Köllő Miklós fáradsága sincs kellőképen jutalmazva s így a bizottság az ország városaihoz fordult, arra kérvén őket, hogy valamelyes összeget e célra szavazanak meg pénztárukából. (Debreczen városa 50 forintot szavazott meg e célra.) A szobor bizottság egyben fölkérte a nemzet koszorus ősz költőjét Jókai Mór-t hogy hathatós szavával támogatja szorgalmakat s szóljon mellettük a szent ügy érdekében egy pár szót. Jókai ebből kifolyólag tárczát irt a „Pesti Hirlap”-ban s megemlékezve azokról a kétségekről, melyek az iránt támadtak, vajjon Petőfi csakugyan a fehéregyházi közös temetőben nyugszik-e s közölve a szoborbizottságnak hozzá s a városokhoz intézett felhívását a következő szép sorokkal fejezi be visszaemlékezéseit:

Ezen iratok átolvasása után semmi kétségem többé, hogy Petőfi csakugyan ott nyugszik a közös honvédsirban.

Aki adós marad az emlékszóbrának az árával, az nem lehet más, csak a

szent magyar Bohéme vezére, ideálja apostola.

Hanem hát már most ezt az „egypár szót én is kötelességemnek tartom elmondani:

Arra kérlek benneteket, igen tisztelt barátaim az emlékszóbor-készítető bizottságban, kik oly nemes hazafiúi buzgalommal létesítették a kettős emléket, hogy készíttessétek el minél előbb azt a honvédelmekhez szükséges védő korlátot, s rójátok le Petőfi tartozását az alkotó művész irányában: én kötelezem magamat, a mi a városok hozzájárulása után a szükségelt összegből fedezetlen talál maradni, saját vagyonomból kifizetni.

Ezzel tartozom Petőfinék, tartozom a honvédeknek.

Dr. Jókai Mór.

— **Szőlősgazdák figyelmébe.** Most, hogy a szüret közeledik s a fináncz is részen van, hogy kivethesse az új borra a fogyasztási adót, a városi tanács az alábbi tájékoztatót nyomatta és osztatja ki, a melyből megtudható, miféle kedvezmény és mimódon jár a saját borát fogyasztó termelőnek az 1892-dik évi XV. t.-cz. 3. §-a értelmében. — A hirdetmény ez: Nyílt községekben azok a szőlősgazdák, kik szeszes italok kimérésével vagy kismértékben való elárúsításával (1888-ik XXXV-ik törvényczikk 2. § a) nem foglalkoznak, abban a kedvezményben részesülnek, hogy saját termésű boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után italadó fejében ezentul is csak a jelenleg fennálló fogyasztási adónak megfelelő részét fizetik és pedig első osztályú községekben hektoliterenként bor után 3 frt 35 kr, bor-must és szőlő-czefre után 2 frt 52. A hivatott törvény 26. szakasza szerint a házi fogyasztás bejelentésére következők rendeltetnek, u. m.: Azok a szőlősgazdák, akik az előbbi szakaszban jelzett kedvezményre igényt tartanak, kötelesek szeptember hó 15-éig, legkésőbb azonban a szüret megkezdéséig, ebbeli igényüket községi elöljáróságnál bejelenteni. Megjegyeztetik, hogy a belterületen a városban állandóan lakók részéről a bejelentések az I-ső, II-ik és III-ik kerületi mezőrendőrkapitányságnál történik leendő borterméseiknek bejelentése. E bejelentésbe foglalandó egy-zersmind a bejelentő lakhelye, házszáma, a családtagok száma és a szőlőbirtok terjedelme holdakban s a házi fogyasztásra felhasznált bor évi átiagos mennyisége hektoliterekben. Ha a kedvezményes adózásra igényt tartó szőlősgazda egész bortermését házi fogyasztásra akarja felhasználni, köteles abban az esetben, ha a termése öt hektolitert meg nem haladja, az egész termés után a kedvezményes adót vagy a szőlő czefrék, illstőleg mustnak a bor és hus fogyasztási adó iránti törvények és szabályok 17-ik szakasza értelmében való kijelentése, vagy pedig a bortermés szokásos felvétele alkalmával a bor és hus fogyasztási törvények és szabályok 48. és 49-ik szakasza szerint azonnal lefizetni.

— **A harcszerű lőtér.** A 3. honvédelgyalozred parancsnoksága arra kéri a városi tanácsot, hogy ajándékozzon neki egy csomó fát, amelylyel építményeket létesítsenek a pallagi lőtérén. Mivel még maga az sem tiszta dolog, hogy szabad-e azon a területen egyáltalán valamit létesíteni, a városi tanács tegnapi ülésében a honvédeknek a gyakorlatról leendő visszakerése utánra halasztotta a kérdésben az érdemleges határozathozatalt.

— **A vámos-pércsi Pythia.** Nehány hónap óta egy gyermek leány bolondítja ostoba álomlátásaival és jóvendőléseivel a hiszékeny lelkű szegény vámospércsi lakosokat. Nagy Ágnesnek hívják a modern jósnőt s leánya annak a paraszt embernek, akinek szintén álmában megjelent egy Mihály nevű nagyszakálu Manó, aki az ő házának falai

alatt, lent a föld mélyében kincsekkel teli hordót őriz. Nagy István gazdát annyira felingerelte ez a csodálatos álom, hogy heteken keresztül ásta, turta házának a földjét, — de minél mélyebbre haladt, annál lejjebb huzódott a hordón üldögélő Mihály bácsi a mesés kincsesel. Tizenegyéves leányára, az Ágnesre olyan hatással volt ez a kincskeresés, a földalatti nagyszakálu emberről való képzelődés, hogy végre már a vámos-pércsi határnak hol egy, hol más részén látott kincset, csillogó aranyos, fehérő ezüstöt, drága ékszereket elásva. Pontosán megjelölte a helyet, a hol a tündérek őrzik az arannyal telt hordókat. De nem csak a föld alá látott a leány, hanem belepislogatott a távoli jóvendőbe is és megmondotta, kire mi sors vár. Persze még eddig semmi sem teljesült be az ő álomlátásaiból se jóvendő mondásaiból. Hanem azért az együgyü nép vakon hitt a leánynak, aki tíz krajezárért, bárkinek kijelölte azt a keresztutat, ahol kincset találhat és felfedte előtte a titokzatos jóvendő leplét. Ez a könnyen hívó nép kétségtelen kizsákmányolására vezetett és büntetendő cselekményt képez. A b.-ujvárosi szolgabírósg tehát följelentette a kir. ügyészségnek, amely maga is beismerte, hogy itt mások rendszeres megcsalása forog fenn, de mivel a vádlott még nincs 12 éves, — nem üldözhető. Az ügyészség indítványára tehát a kir. törvényszék a további eljárást beszüntetni határozta s így Nagy Ágnes szabadon jóvendőlhet és álmódhatik tovább a vámos-pércsieknek.

x Egy jókarban levő garniturbutor, függőny, falióra, függő lámpa és pipatartók olcsó áron eladó, Szent-Anna-utca 2538.

x Ormós Gábor ur a lapunk mai számában megjelent hirdetésére felhívjuk a közönség szives figyelmét.

Elcsipték a betörőket.

— Közveszélyes suszterinasok. —

Debreczen, augusztus 31.

Pár hó alatt egymást érték a kisebb-nagyobb lopások különösen a hatvan-utcai városrészben. Ezeket a lopásokat rendszeresen egy és ugyanazon mód szerint követték el. A nyitvahagyott kapuajtón vagy ablakokon behatolva elvittek mindent, ami könnyen elvihető volt.

A II. kerületi rendőrkapitányságot élénken foglalkoztatták ezek a gyors egymásutánban ismétlődő betörések. Meg voltak ott is győződve, hogy azok egy és ugyanazon kezektől származnak. Erdélyi István fogalmazó, Pávay Gyula és Kadarász Gábor biztosok szakadatlanul, tevékenyen nyomozták a bűnösöket, míg végre sikerült őket csakugyan kézrekeríteni.

Két fiatal czipész segéd Fekete Gyula és Kovács István az utóbbi időkben különféle helyeken sokat dorbézoltak. Rendszeresen Kovács fizette a meglehetősen magas czecheket. Ez feltűnt Pávay polgári biztosnak, aki a két dözsöltöt folyton szemmel kísérte, de nem volt semmi alap arra, hogy ellenök felléphetett volna. Végre az is került.

Israel Hermanné fodrász-üzlet tulajdonosnő elbeszélte Erdélyi István fogalmazónak, hogy Kovács István nevű czipészsegéd szoba állott vele a fodrászüzlet előtt és kérdezősködve a nála két nappal előbb történt betörésről, felemlítette, hogy a leánya arczképét — mely egy akkor ellopott albumban volt — a kereskedelmi kamara előtt megtalálta, de azóta ismét elvesztette.

Erdélyi fogalmazó ezt a nyomot megragadta és azon haladva, Kovács Istvánt minden önértetes megbotránkozása

és határozott tagadása dacára letartóztatta. Megidézte rögtön a gazdáját, Erdős Béla hatvan-utcai cipésmestert aki az ellopott különféle tárgyak iránt megkérdezte, eladta, hogy Kovácsnál látott egy bársonykeretű kézi tükröt. Ez pedig az Izraelnél elkövetett lopásból származott. Így aztán lassankint le volt leplezve a tagadó és vele együtt az egész betörőbanda, melynek három tagja Kovács István h.-dorogi születésű 18 éves segéd, Báncs Sándor h.-nánási szül. 14 éves és Palóczy Gábor h.-nánási szül. 13 éves cipésztanonozok, mindhárman Erdős Béla hatvan-utcai cipésmesternél alkalmazva.

Erdélyi ügyes és szívós vállatására beismerték a tanoncok, hogy Kovács biztatására ők követték el Izraelné Hatvan-utca 1521. szám alatti lakásában a betörést. Tudták, hogy napközben nincs otthon, mert Fodrász üzletében van, az ablakok pedig nyitva vannak. Augusztus 23-án délelőtt bevárták, amikor az utcán nincs senki, akkor Báncs bemászott a nyitott ablakon, míg Palóczy az utcán állott lesben. Báncs a szekrények kulcsát megtalálta, a párkányon és egész kényelmesen válogatott abban hogy mit vigyen el. Palóczy intésére kimászva, bementek otthon egy kamrába és megvizsgálták a zsákmányt, mely 2 perselyből és különféle tárgyakból állott. De a perselyekben csak 83 kr aprópénz volt. Kovács István erre uszolta Báncsot, hogy keressen ékszereket és több pénzt, mert kell ott lenni többnek is.

Báncs délután megleste, a mikor az utca üres volt és ismét bemászva az ablakon, az utcai szobából behatolt az udvari szobába és ott is megtalálva a szekrény kulcsát a párkányon, kivett abból egy pár arany fülbevalót, 1 látsót, 1 delectit és 1 nagyobb cserépperselyt. A perselyt összetörve dus tartalmát zsebre vágta és a cserépdarabot a divány alá dobta. Ott álló társa megadván a jelt, kimászott az utcára.

A három bűntárs ismét összegyűlt a kamarában. Ott megosztokodtak az állításuk szerint 108 forintnyi készpénzen. Izraelné azonban azt vallja, hogy 300 forintnál is többet vittek el tőle.

A házkutatás alkalmával a lopott pénzből 67 frt 61 krt a padláson elrejtve megtaláltak valamint különféle tárgyakat is.

A két suszterinas beismerte, hogy már számtalan lopást követtek el.

Igy Kohn Manó hatvan-utcai szatóc boltjából köteleket, a Nagy-Mester-utca végén egy szatóc boltból köteleket, amelyek egy részét meg is találták, Gelbergerné kis-hatvan-utcai lakásából a nyitott ablakon át egy paplant, melyet Báncs hazaküldött anyjának Nánásra, a Csokonai-utczán Elbogen szatóc fiókjából 15 forintot, a realiskola pinczéből egy esomó könyvet, a Garai-utczában a nyitott ablakon át egy tajtkpipát és sok helyen magukat a nyitott ablakszárnyakat lopták el, az utóbbiak fáját feltűzelték, az üvegeket pedig mesterségükben használták fel.

A vizsgálat tovább folyik és valószínűleg még további leleplezésekre fog vezetni.

S z i n h á z.

* A nyiregyházi előadások. Megirtuk, hogy a debreczeni színtársulat szeptember 14-én bevégzi előadásait Mármaros-Szigeten és két hétig Nyiregyházaán tart előadásokat. A nyiregyházaiak óhajára a társulat több tagja már szeptember 10-én Nyiregyházaára megy, ahol négy estén át, míg Szigetről a teljes társulat megérkezik, kis személyzettel bíró ajándékokat ad elő. A társulat többi tagjai szeptember 15-én hagyják el Mármaros-Szigetet s délbe Debreczenbe érkeznek. Délután négy óráig itt marad a társulat s azután folytatja útját Nyiregyháza felé.

* Bérlet nyitás. A színházi bérlő közönség tájékoztatására közöljük, hogy Komjáthy János színiigazgató szeptember 14-én Debreczenbe érkezik és a színházi irodában veszi fel a bérletekre vonatkozó jelentkezéseket. A régi bérlők jogai szeptember 24-éig épességben maradnak, azontúl a megmaradt párhelyeket új jelentkezők bérelhetik ki. A színiigazgató különben idevonatkozó előleges jelentését pár nap múlva kibocsátja s értesülésünk szerint ugyanakkor teszi meg szokásos jelentését a színházi bizottság előtt is.

* Görög színpad Nagyváradon. Nagyváradon vasárnap több fővárosi hírlapíró részvételével Lovassy Andor elnöke mellett értekezlet volt a Nagyváradon föllállítandó görög színpad tárgyában. A kérdéshez hozzászóltak dr. Váradi Antal, dr. Váradi Zsigmond, Zöldi Márton, dr. Bodor Károly és Rácz Mihály Nagyvárad város főjegyzője. Az értekezlet végül kimondotta, hogy klasszikus, különösen magyar irodalmi és hazafias előadásokra alkalmas, egyelőre ideiglenes alkotású, később az előadások jóvedelméből maradandó színpad létesítésére megkezdji a mozgalmat s hogy a további lépések megtételére a fővárosban széleskörű értekezletet hív egybe, melynek elnökévé dr. Váradi Antalt és Lovassy Andort választották meg. Az értekezletből 12 tagú küldöttség ment Selauch bibornokhoz, erkölcsi és anyagi támogatását kikérendő a nagyfontosságú célra. Schlauch Lovassy előadására igen szívesen válaszolt. A fölvetett eszmét örömmel üdvözölte, annál inkább, mert általa a nemzeti színművészet magasabb és erkölcsi nivóját is előmozdíthatónak reméli. Szívesen ígerte meg ugy erkölcsi mint anyagi támogatását. Délben a Szt.-László-fürdőben sikerült bankett volt. Számos áldomást mondtak: a művészeti terv sikerére, Schlauch bibornokra, a fővárosi sajtóra és Jászai Marira, akinek Szomaházi István indítványára üdvözlő táviratot küldtek.

*

Eddig az érem egyik fele.

Nagyvárad már hetek óta nem tud betelni a görög színpad eszméjével.

A most elért sikere felett tiszta szívvel, őszinte lélekkel örülünk, sőt mint Tiszántuliak arra büszkék is vagyunk, de bocsáson meg Nagyvárad, ha már az egész ország olyan gavallérnak kezdi tehinteni, a ki hogy csak észre vételessék folyton excentrikus ríktó piros nyakkendőt hord, így a többek közt már az „Esti Ujság” is megsokalta az antik lázt, és a tervezett állandó görög színpadról a következőkben nyilatkozik:

Jászai Mari asszony eljátszotta Nagyváradon, imitált görög színpadon Szofoklesz Elektra-ját. Ha nem csalódunk, ez a kísérlet inkább érdekes kuriózum volt, mint nagy, jelentős esemény művészetünk történetében. Akkor történt, hogy az exaktált művész kimondta a bűvös szót: Legyen Nagyvárad a magyar Bayreuth! Tagadhatatlan, hogy a frázis tetszetős, igen esinos bók Nagyváradnak; de vajjon vehető e komolyan? A lehetőség határai között megvalósulhat-e? S ha igen, volna-e valami értéke és értelme a mi viszonyaink között.

Ezek olyan kérdések, a melyekről beszélhetett volna az a tanácskozás, a mely tegnap Nagyváradon összeült, hogy kimódolja az állandó görög színpadot. De nem beszelt. Nekünk pedig az jutott eszünkbe, hogy a görög színpadért buzgó Nagyváradnak nincs állandó magyar színháza, hogy roskadozó bódében csupán nyáron van Nagyváradon előadás. Már most miécsoda logika az, a mely görög színpaddal áztatja magát, a midőn évtizedekig tartó vajadások árán sem tudott magyar színpadot teremteni.

Hát Isten neki! Legyen Váradon görög színpad is, de előbb magyar színpadot kívánánk. Nem okosabb volna-e, hogy azt az erőt, a mit egy jóformán nonsens kísérletre pazarolnak, ráfordítanák az állandó magyar színház fölépítésére. Aztán amikor a magyar színházat sem tudjuk fölépíteni, mi biztosítja a görög kuriózum fölépítését?

Tréfe ide, tréfa oda, van valami komikum a nagyváradi mozgalomban, amely nem tud magyar színházat építeni és görög színházat akar.

Ezért nem birtuk megérteni, hogy a görög színpad ideája miért lelkesít komoly, eszes férfiakat? A kuriózum kedvéért? Mert kuriózumnál nem több. De kuriózumnak is csak fele más. Nagyvárad csak építsen magyar színpadot; de azt minél előbb. Különben a színházi tervek jubileumot ültetnek színház nélkül. Az az erő, a mely görög színházért lobog, elég lesz a magyar színház fölépítésére. A magyar színház okos, helyes és szükséges dolog volna, a görög színpad nélkül pedig egy ideig még meglehetnének.

V e g y e s.

Elveszett a szívem.

Elveszett a szívem.

Nem lelem,

Ellopta a tolvaj

Szerelem.

Egy-kettő! kicsente

A bűvész,

A sok asszony, lány közt

Nyoma véss.

Meg sem is lelem tán

Soha sem,

Vagy nem ott, akinél

Keresem.

Zempléni Árpád.

(Levelezőlap Andrééhoz.) Valami tréfás ember ki akarta figurázni az alaposágáról hires német postát és ez okból levelezőlapot adott föl ajánlva a következő czimzéssel: „Andrée sarkutazónak, Északi sark, poste restante.” A hivatalnok egy bürokratához méltó komolysággal írta be a szokatlan czimet a lajstromba és kiadta a vevényt. Az északi sarkra czimzett levelezőlap pedig utrakelt a német birodalmi posta szárnyain, de mivel annak a jegesmedvék territoriumán még nincsenek összeköttetései, „kézbesítetlen” maradt. A sassnitzi postán pedig most ki van függesztve a hivatalos hirdmény, mely azzal fenyegeti az ismeretlen föladó, hogy vegye át a küldeményt, mert különben négy hét alatt elküldik további eljárás végett a főpostahivatalnak Stettinbe. Az „ismeretlen föladó” azonban mindeddig nem jelentkezett; úgy látszik, inkább ki akarja magát tenni a „további eljárás”-nak.

(Szellemes mondások.) Köntöseinket változtathatjuk, gondolataink új szavakba öltöznek, de az ember nyomorult marad legszebb biborában is, gondolatai nem emelkedhetnek túl e föld porán. — Vannak emberek, kiket a sors szenvedni teremtett. Miként bizonyos növényeknél a langy nyáreső s a nap meleg sugara csak a keserűséget növeli, mely első napoktól bennök rejtőzik: ugy vannak keblek, melyekhez még az is, mi másokat boldogítana, csak azért közelít, hogy szenvedéseiket növelje. — Mint a rózsza, szélvész alatt csak hajlong, de a nap forró sugaraiban elfonyad: ugy az emberi szív nagy fájdalmat könnyebben eltűr, mint nagy gyönyört, melyet nem oszthat senkivel. — Minden fájdalom halandó, s ha vannak némelyek, melyek

sokaig tart azokat min többnyire nem kinos szokás, miúgyanazon hazugság

(Egy gyászter) vasárnap ünnep színházi évtorduló, telettel k egyetemi költői len ismertette figyelemm német ny mondtak ünnepély zados évf márczius kivívásán függésben szépséges harez gy terméke. irodalmu domborm óhajlja pelni, h jeles szol elkészitet lamely fő szereze. diszelnök Vasárnap kongress galom ké czélja a Palesztin dr.-nak e ben kffe alapításá A kongr seket teg A hivata keresked okiratát, zat létes Hirmond Hirmond gatóságá dozása t a mely a föllendül talában.

Év lág össze magyar los jelen mint az szokott kulására pen való tőzsdei i Az lanul gy ségét az bonaterm fön, mi készletek megokolt kedését.

A gabonáv sem eme jelentéke Az a vegetá nyek E zálékkal lehets g Argentín

sokáig tartanak, ez csak azért van, mert azokat minmagunk ápoltuk, s még akkor is többnyire bánatunk szavai maradnak fenn s nem kinos érzeményeink; miként sarköveken szokás, miután az utolsó könyv elszáradott, még ugyanazon szavakat olvashatni, noha régen hazugsággá változtatta az idő értelmeket.

(Egyről-másról.) „A hős vértől pirosult gyászter”, a mohácsi csata helye, a Bégrét, vasárnap hazafias és kegyeletos emlékünnepe szintere lett. Megünnepezték a mohácsi csata háromszázhetvenedik évfordulóját. Az ünnepély gyászistentisztelettel kezdődött. Czobor Béla budapesti egyetemi tanár az ezernyi hallgatóság előtt költői lendülettel áthatott szép beszédben ismertette a csata történetét, melyet nagy figyelemmel hallgattak. Leidinger lelkész német nyelven, Horváth Kálmán horvátul mondtak alkalmi beszédeket. Este népünnepe volt. — Jövő évben lesz *félszázados évfordulója* az 1848. évi dicsőséges *márczius 15-ének*. — A sajtószabadság kivívásának napja elválaszthatatlan összefüggésben van Petőfi nevével, a kinek szépséges Talpra Magyarja, a szabadságharc gyújtó harczi dala volt annak első terméke. Epp azért társadalmi életünk és irodalmunk kitűnőségei köréből Petőfi-dombormű-bizottság alakult, mely azzal óhajtja a nevezetes évfordulót megünnepegni, hogy Petőfinek Aradi Zsigmond jeles szobrász által karrarai márványból elkészített pompás domborművü képét valamely fővárosi közintézet számára megszerezze. A bizottságnak Jókai Mór a díszelnöke és Bartók Lajos az elnöke. — Vasárnap nyitották meg Bázelen a zsidó kongresszust, melyet a zsidó nemzeti mozgalom képviselői hívtak össze és melynek célja az önálló zsidó állam alapítása Palesztinában. A kongresszus előtt Herzl dr.-nak egy röpirata jelent meg, a melyben kifejtette, hogy a zsidó-állam meg-alapításához egy milliárdra van szükség. A kongresszus feladata most, hogy lépéseket tegyen a milliárd előteremtésére. — A hivatalos lap tegnapi száma közli a kereskedelmi miniszternek egy engedélyokiratát, amely Országos Hirmondó hálózat létesítésére hatalmazza fel a Telefon Hirmondó részvénytársaságot. A Telefon Hirmondó vezetőségének és műszaki igazgatóságának évek óta tartó hosszas fáradozása tetőződik be ezzel az engedéllyel, a mely a legtöbbek által nem is sejtett föllendülést ad a telefon-használatnak általában.

Közgazdaság.

A világ búzatermelése.

Évek óta nem várták az egész világ összes piaci az olyan izgatottsággal a magyar földművelésügyi miniszter hivatalos jelentését a világ gabonaterméséről, mint az idén. Ez a jelentés mértékadó szokott lenni az összes piacok áralkulására nézve s azért a jelentés miképpen való fölfogásától függ a közeli hetek tőzsdei irányzata.

Az idei év a jelentés szerint szokatlanul gyenge termésű év, melynek gyengeségét az is fokozza, hogy az 1896-iki gabonatermésből kevesebb készlet maradt fön, mint például 1895-ből 1896-ra. A készletek hiánya és a kisebb termés megokolták ez árák rohamos tőzsdei emelkedését.

A jelentésekből kitűnik, hogy a gabonával bevetett terület jóformán seholy sem emelkedett, ellenben több államban jelentékenyen kisebb terület volt bevetve.

Az időjárás annyira nem kedvezett a vegetációnak, hogy a *terméseredmények* Európa nagy részében 15—50 százalékkal *kisebkek* még az 1896-iki meglehetősen gyöngye közepes termésnél is. — Argentina, Ausztrália, Kelet-India, Chili

és az afrikai kisebb államok, a hol gabonatermeléssel is foglalkoznak, szintén 20—40 százalékkal kisebb termést arattak és így ez évben megszűntek exportra is termelő államok lenni.

Az amerikai Egyesült-Államok, továbbá Németország, Spanyolország, Belgium, Hollandia, Dánia, Svédország és Norvégia, továbbá Oroszország északi és nyugati részei, végül Anglia meglehetősen jó termést arattak.

Ez időszerint az általános gyenge gabonatermésre való tekintettel az egész világon a bizalom a mi téli évszakunk idején arató államok köré csoportosul, a hol a vetések meglehetősen jól állanak, továbbá a kukorica, burgonya és hüvelyesek terméshezózában reménykedhetünk, melyekből csekély kivétellel közép- és jó közepetermésre van kilátás.

Az idej búzatermés végeredményre nézve a következőleg alakul:

- a) bevitelre is utalt államok termése 282.18 millió hekt.
- b) kivitelre is termelő államok termése 472.85 " "

Összesen 755.04 millió hektoliter. A mult évben termelt 840.50 millió hektoliter. A készletekkel együtt volt tehát: 1897-ben 810 millió hektoliter 1896-ban 940.50

A szükséglet 1896/97-ben 874.6 millió hektoliter volt, 1897/98-ban mintegy 890 millió hektoliter és így a *fedezetlenül álló hiány* 1897/98-ra az összes készleteket figyelembe véve és ha a fogyasztás valamivel esökkenne is, *egalább 68—69 millió hektoliter*.

A többi termények terméshezózá összehasonlítva a mult évvel a következő: 1897-ben 1896-ban
 rozs 410 millió hekt. 479 millió hekt.
 árpa 304 " " 342 " "
 zab 972 " " 1030 " "
 kukorica 939 " " 998 " "

Kisebb tehát az idej eredmény búzából 68—69, rozsból 69, árpából 38, zabból 58 és kukoriczából 59 millió hektoliterrel azaz összesen tehát 292 millió hektoliterrel.

*** Erdőőri szakvizsgák.** Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október hó 18-án és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolczon, Kassán, Mármaros-Szigeten, Debreczenben, Kolozsvárt, Székelyudvarhelyen, Brassóban, Nagy-Szebenben, Temesvárt, Zomborban, Pécsen és Szombathelyen — a vadőri vizsgák pedig az erdőőri szakvizsgákkal kapcsolatosan Budapesten, Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsvárt a vármegyeházában délelőtt 9 órákor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni. Felhivatnak mindazok, kik az erdőőri szakvizsgát, vagy a vadőri vizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaik a vizsgák székhelyére nézve il etékes kir. erdőfelügyelőhöz folyó évi szeptember hó 30-ig nyujtsák be. Földművelésügyi m. kir. miniszter.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „Közgazdaságibank részv.-társaság” közlése. 1897. aug. hó 31-én.

Államadósság:

Magyar aranyjádék 4%.	—	122.25	122.75
" vasuti beruházásiköt. 4%.	—	122.25	123.25
" koronajádék 4%.	—	99.90	100.40
" regále vált. köt. 4%.	—	100.75	101.50
Osztrák aranyjádék 4%.	—	124.50	125.—
Egységes államkötvény 4%.	—	102.25	102.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	141.—	142.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	399.50	400.—
Osztrák hitelbank részvény	—	366.70	366.90
Magyaripar-és keresk. bank. r.	103.—	103.50	

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-os sorsj.	126.—	127.—
" 3%-os	102.50	103.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.	121.50	122.50
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.25	10.75
Osztrák " " "	20.—	20.50
Olasz " " "	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	7.—	7.50
Jó-sziv " " "	3.90	4.20

Pénznomok:

Cs. és kir. arany	—	—	5.63	5.69
20 márkás arany	—	—	11.75	11.79
20 frankos arany	—	—	9.52	9.55
1 Sovereigns	—	—	11.97	12.01

Budapesti gabona-tőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1897. aug. 30.

Buzát ma mérsékelten kínáltak, a kereslet korlátolt volt. — Elkelt lanyha irányzat mellett 15.000 mm. 10—15 krral olesőbb áron. Egyébb gabonaneműekben gyöngye volt a forgalom változatlan árák mellett, rozs 10 krral lanyhább lett.

Eladatott:

Buza. Tiszav.: 100 mm. 77. kg. 12.35 frton, 100 mm. 77. kg. 12.35 frton, 200 mm. 77.5 kg. 12.38 frton, 100 mm. 77. kg. 12.40 frton, 400 mm. 77.6 kg. 12.30 frton, 100 mm. 78.5 kg. 12.45 frton, 300 mm. 78.3 kg. 12.45 frton, 100 mm. 77. kg. 12.45 frton, 100 mm. 77. kg. 12.30 frton, 100 mm. 76.8 kg. 12.30 frton, 100 76 kg. 12.30 frton, 100 mm. 76.5 kg. 12.25 frton, 100 mm. 76.5 kg. 12.25 frton mind három hónapra.
 Rosz: 8.60.
 Zab: 6.15—6.55.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat lanyha volt s az árák mérsékelt forgalom mellett engedtek. Hivatalos felmondások: nem történtek.

Hivatalos zárófolyamok. Déli 1 órákor:

Buza márcz.—ápr.-ra	1897	11.67—11.68
" szept.—októberre	1897	11.81—11.83
Rosz	1897	8.56—8.58
Tengeri máj.—jun.-ra	1898	5.84—5.86
" aug.—szept.-re	1897	5.15—5.17
" szept.—okt.-ra	1897	5.17—5.19
Zab szept.—okt.-ra	1897	6.08—6.10
Repcze aug.—szept.	1897	13.20—13.30

Zárlat d. u. 4 órákor:

Buza őszre	1897	11.73—11.84
" máj.-juniusra	1897	11.62—11.63
Rosz őszre	1897	8.52—8.52
Zab	1897	6.06—6.07
Tengeri máj.—jun.-ra	1897	5.79—5.80
" július—aug.-ra	1897	5.12—5.13
" aug.—szept.-ra	1897	5.20—5.21
Repcze	1897	13.20—13.25

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.
 Felelős szerkesztő: Zoltai Lajos.

Hizott ökor és tehén eladás.

Az egeri méltóságos fokáptalan Bagotai gazdaságában 73 darab ökor és tinó, az Ároktói gazdaságban 21 darab tehén, összesen 94 darab hizott marha eladó.

A venni szándékozók irás vagy szóbeli ajánlataikat **folyó év szeptember hó 20-ig** egyenesen méltóságos **Pánthy Endre püspök** s nagyprépost urhoz te:jesszék be.

Oda utazás a Füzes-Abony—Debreczeni vonalon Folyási állomáson kelleitk kiszállni, honnan az eladó marhák uradalmi fogaton lesznek megtekinthetők.

Eger, 1897. augusztus 28.

Póka István

felügyelő.

Valódi passatutti szőlő

3 kilóstól 7 kilós kosarakban
nálam mindenkor kapható.

Telepemről

csakis valódi finom zamatu
passatutti szőlő

kerül ki és semmi más gyengébb fajú
szőlővel nem vegyítették.

Mindennap friss szedés

és a csomagolás levarrott kosarakban
aként történik, hogy bármily távolra is
szállítható. Súly és érték a kosarakon.

Ormós Gábor

Batthyány-utca 2555. sz. saját ház
hátsó udvarban. 816-2-1

Igen csinos

Cserépkályfa

(budweiszi gyártmány)

helyszüke miatt **olcsó áron**

eladó.

Hochfelder Jakab

Nagy-Hatvan-utca 1098. 802 3-3

905. v. k. sz.
1897.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni királyi járásbírósnak
20924/1897. P. sz. végzése folytán közhírré
tétetik, miszerint az Actien-Gesellschaft für
Glasindustrie cég részére Huszár Károly
debreczeni lakostól 177 frt 81 kr. tőke, ennek
1896. évi június hó 8. napjától számítandó
6% kamatai és eddig összesen 29 frt 34 kr.
perköltés erejéig 1896. évi december hó

28-án bíróság lefoglalt és 356 frt 50 kr-ra
becsült házibutorokból álló ingóságok 1897.
évi szeptember hó 3-án délutáni 3 órakor
kezdetét veendő és Széchényi-utcán, 1806. sz.
háznál megtartandó nyilvános bírói árverésen,
a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz
fizetés mellett, szükség esetén becsáron aló
is el fognak adni.

Debreczen, 1897. évi augusztus hó 17-én.

Török Péter,
bírói kiküldött.

814-1-1

KEIL-LAKK

(Glasur)

legkitűnőbb mázó-lak-szer padló számára.

1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer
kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képek stb. bearányozására.

1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonnan befestésére.

1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

773-12-4

Szent-Királyi Tivadar cégnél Debreczenben.

SZOTYORI NAGY KÁROLY

MAGÁN

ZENE-AKADÉMIAJA

Debreczen, Teleki-utca 2175. sz. Telefon 230. sz.

Tanszakok: (az elemi oktatástól a legmagasabb
művészi kiképzésig fiú és leány gyermekek s felnőttek
számára.) Zongora, ének, hegedű, gordonka,
orgona, zeneelmélet és kamarazene.

Tanárok: (az orsz. magyar kir. zeneakadémiát végzett
okleveles tanárok) Szotyori Nagy Károly, igazgató,
zeneművész. P. Nagy Zoltán tanár, Tóth Árpád
tanár, Friedmann Samu tanár.

Felügyelőnő: Szotyori Nagy Károlyné, Csillery
Gizella.

Oktatás: Az orsz. magyar kir. zeneakadémia
tanterve alapján történik.

Tanfolyamok: Előkészítő osztály (zenei dedó
7-8 éves gyermekek számára.)

Alsó osztály (kezdők számára) két évfolyam.

Középosztály (haladók számára) három évfolyam.

Kiművelési osztály három évfolyam.

Karének osztály külön a növendékek és külön
urhölgyek számára.

Egyes osztályokba a növendékek korlátozott
számban vétetnek fel.

A tanórák a többi iskolák óráihoz lesznek alkalmazva.

A szülők minden esetben értesítetnek gyermekeikről.

Beiratási díj, tandíj és egyebekről bővebben a
tájékoztató szolgál.

Beiratások tartatnak d. e. 9-1-ig és d. u. 3-6 óráig.

Az iskolai év szeptember 4-én nyitattik meg.

Felvilágosításokkal és tájékoztatóval szívesen szolgál az igazgató.

Debreczen, 1897. augusztus hó.

Szotyori Nagy Károly
igazgató.

Teleki-utca 2175. szám.

Telefon 230. szám.

793-10-8